

של האדם על ידי מצות הנחת תפילין[יב]. (מוֹחָא עֲלָאָה דְאִתְמַשֵּׁף בְּמוֹחָא תַתְּאָה אֶקְרוֹן תְּרִי

מוֹחִין וְאֵינּוֹן דְּכִתִּיב חֻמּוֹת, וּמִתְפָּרֵשׁ בְּחֹד).

אור הרשב"י

השררה במדינה היו רוכשים אצלו כלי זהב וכסף תכשיטים וחפצי אמנות שונים לא יפלא איפוא כי כשהגיע המועד ובתו היחידה של השולטן עמדה להנשא הוזמן הצורף אל ארמון השולטן שם בלשכתו המפוארת של השולטן ניתנה לו רשימה ארוכה של תכשיטים את כל אלה התבקש להכין לקראת החתונה המלכותית והוגד לו המועד בו עליו לסיים את מלאכתו ולהציג בפני השולטן את התכשיטים הצורף שמח מאוד והגאווה מילאה את לבו הן אין זה דבר של מה בכך לייצר תכשיטים לקראת נשואיה של בת השולטן הוא ניגש במרץ רב לעבודה טרה ועמל על כל פריט ופריט והשתדל לעשות בשלימות כל טבעת נזם וצמיד ארכה העבודה זמן ממושך וביום בו אמור היה הצורף להביא את התכשיטים לארמון המלך ולהציגם לראוה בפניו התברר כי המלאכה עדיין לא נשלמה כשהגיע הדבר לאזני השולטן נתקף הלה בחמת זעם כיצד זה העו הצורף שלא לציית לפקודתו יען אשר לא מלאת את מבוקשי אשליכך לגוב האריות צעק בחרון לעבר הצורף אך הצורף לא נראה מבוהל בעמדו מול השולטן הזועם בכל אשם עוזרי היהודי אמר מבלי להניד עפעף אותו עוזר רשולן מזלזל בעבודתו וכמעט אינו מראה פניו בבית המלאכה בגלל עוזרי

[יב] כשהיה רבי חיים בן עמר האור החיים הקדוש נער למד את מקצוע הצורפות חפץ היה להתפרנס מיגיע כפיו בלא שיהא עליו לעשות את תורתו קרדום לחפור בה כשהיה בקי במקצוע החל לעבוד בבית מלאכתו של צורף נכרי בכל פעם שנזקק למעט כסף היה פונה אל בית המלאכה ועובד מעט עד אשר השתכר כמה פרוטות כפי צרכיו אותו צורף גוי שבבית מלאכתו עבד רבי חיים לא הצטיין באהבת ישראל אך כיון שרבי חיים היה בעל מקצוע מעולה העריך הלה את עבודתו והרשה לו לבוא לבית המלאכה כל אימת שחשקה נפשו ידע אותו צורף כי העובד היהודי הינו עובד ישר ונאמן מאין כמוהו אף פעם אין הוא דורש תוספת שכר אף פעם אינו מתווכח על גובה המשכורת אלא מסתפק במה שנותנים לו ואינו אומר מילה החליט המעביד לבחון עד היכן מגעת תמימותו של העובד היהודי באחד הימים שילם לו שכר גבוה מן השכר הרגיל והנה הפתעה העובד היהודי נעדר מהעבודה תקופה ממושכת מכיון שהיה לו מספיק כסף וישב ללמוד אם כן החליט המעביד אשלם לו סכום זעום אם תמורת שכר גבוה הוא ממעט לעבוד נראה שתמורת שכר נמוך ירבה לעבוד החליט וביצע לאותו צורף גוי יצאו מוניטין כבעל מקצוע מעולה ורבים מאנשי

הלימוד היומיומי

לע"נ הרב אליהו בקשי דודון בן טובה זצ"ל

אור הרשב"י

הלא יוצלח התעכבה העבודה ונגרם האיחור
 נ'חא' קיבל השולטן את הנימוק אצוה איפוא
 להשליך את עוזרך לגוב האריות בלב גנו
 הרחב והנפלא של השולטן היה שטח מיוחד
 מוקף חומות עבותות בין החומות היו להן
 חיות טרף מצפות לבשר אדם נמרים אריות
 דובים והיה אם דן השולטן מאן דהוא למוות
 נזרק הגדון האומלל אל אותו שטח שמעבר
 לחומות ושם היה נבלע במלעותיהן של
 החיות הצמאות לדם אל מקום זה שממנו לא
 שבים נגזר על רבי חיים בן עטר להזרק

הפקודה יצאה מעם השולטן וחיליו הגיעו אל
 בית רבי חיים לבצע את גזר הדין בטרם נלך
 ביקשם רבי חיים כשנודע לו להיכן מוליכים
 אותו הרשו נא לי ליטול עמדי כמה ספרי
 קודש וכן את הטלית והתפילין אשר לי צחקו
 החיילים בקול פרוע את האריות והנמרים
 מתכוון אתה לאלף בעזרת הספרים הללו בין
 כך ובין כך אין לך סיכויים להוותר בחיים
 נרשה לך לקחת עמך אותם חפצים מוזרים
 השמועה על גזר הדין הנורא הצפוי לרבי
 חיים עשתה לה כנפיים ברחבי העיר יום של
 אבל היה זה ליהודים כשהובל הרב ברחובות
 לקראת המוות האכזרי סגרו יהודים את
 חנויותיהם אנשים מוכי צער עזבו את בתיהם
 ונלוו אל הגדון למוות כשהם נותנים קולם
 בבכי מר

מן הצד הביטו בהם תושבי העיר הערביים
 ועל פניהם נסוכה ארשת של שביעות רצון
 ועונג כך יאה וכך נאה להם ליהודים השבו

בשמחה בין חיילי השולטן צעד רבי חיים
 אחי פנה אל היהודים הבוכים שנראו קרבים
 ובאים מכל עבר אל נא תכבו ה' הכל יכול
 יצילני משיני הטורפים בסופה של דרך
 ארוכה ועצובה הגיעה התהלוכה אל שערי
 הארמון משמר של חיילים התלווה אל רבי
 חיים והוליכו אל הגן המטופח פסעו ההולכים
 בשבילים בין הפרחים הנפלאים והעצים
 המלבלבים והגיעו אל החומות הגבוהות
 אותן חומות שמאחוריהן משחרות החיות
 לטרף רבי חיים נמסר לידי השומרים
 המופקדים על גוב האריות הללו נצטוו לבצע
 את גזר הדין כבקיאים ורגילים במלאכה
 כרכו השומרים חבל סביב מתניו של רבי
 חיים ואז הגיע הרגע רבי חיים הורד אל גוב
 האריות השומרים הופתעו לראות בידיו כמה
 ספרים ושקית ובה טלית ותפילין אך סבורים
 היו כי בעוד דקות מעטות לא יהיה להם כל
 זכר.

ידעו השומרים כי בעוד רגע קט תפלה את
 האוויר זעקה מקפיאת דם שתבלע בקולות
 נהימה של חיות הטרף ולאחר מכן יושלך הם
 תשתרר דממת מות רגילים היו השומרים
 במלאכתם ותמיד תמיד נשמעו הקולות הללו
 ולאחריהם השתרר השקט הנורא בדריכות
 המתינו איפוא לשמוע את זעקת השבר
 המקפיאה אך זו לא נשמעה המתינו רגע נוסף
 והזעקה בוששה לבוא ואולם מה רב הפלא גם
 נהימותיהן של חיות הטרף אינן נשמעות
 הפעם מה מתחולל בגוב האריות?

הלימוד היומני

לע"נ הרב אליהו בקשי דודון בן טובה זצ"ל

קדש לי כל בכור כנגד מוח החכמה

רְבִי יִצְחָק אָמַר, הָדָא הוּא דְכֻתִּיב זהו שכתוב, (שמות יג) **קִדְשׁ**

לִי כָל בְּכוֹר, וכל 'קדש' וכן כל 'בכור' הוא בחכמה **דָּא הִיא**

בְּתָרָא דְכָלִּיל וְאַסְתִּים פֶּל אֵינּוּן אַחֲרֵינִין היא החכמה הכוללת

וּסְתוּמָה בְּכָל הַסְפִירוֹת הָאֲחֵרוֹת שֶׁתַּחְתֶּיהָ כִּי כֹלָם יֵצְאוּ מִמֶּנָּה. (כָּל בְּכוֹר כָּל בְּכוֹר סְתָם,

לְעֻלְאָה) **מְשִׁיכוֹתָא** (ס"א מְשִׁרְיִיתָא) **דְּלֵעִילָא סְתִימָא בֵּיהּ** והמשכת

אור הרשב"י

רצו חיות הטרף שלווה ושוננות דומה כאילו מאזינות הן ביראת כבוד ובדרך ארץ לקולו המתנגן של הרב בשעת לימודו נפעמים ונרעשים מיהרו השומרים אל תוך הארמון לספר לשולטן את הבלתי יאומן שראו עיניהם אינני מאמין אמר השולטן כביטול אך משהתעקשו השומרים נאות לגשת אל גוב האריות ולראות את המחזה כמו עיניו מוכה תמהון הביט השולטן אל קרקעית הגוב אכן צדקו השומרים הרב היהודי יושב שם ולומד מבלי שאונה לו כל רע כשהתאושש מתדהמתו צוה לשלשל חבל אל תוך הגוב כדי להעלות בו את הרב היהודי סלה לי מחל לי התחנן השולטן כשעלה רבי חיים מגוב האריות עתה ידעתי כי אלוקיכם הוא האלוקים ואין בלתו מעתה" המשיך השולטן יהיו דלתות ארמוני פתוחות לפניך תמיד ומוזמן אתה להיות יועצי האישי יום של שמחה היה זה ליהודי מרוקו על שניצל הצדיק בדרך כה מופלאה ממלכתעותיהן של חיות הטרף.

אכן בגוב האריות התחולל דבר מופלא רבי חיים הושלך פנימה וחיות הטרף שבדרך כלל מזנקות הן על אורח שכזה נעמדו דום אף לא אחת מהן העזה להתקרב אל האיש שהושלך פנימה הציצו השומרים וראו את המחזה נראה שהחיות אינן רעבות עכשיו אמר שומר אחד לרעהו נשאיר את האיש בפנים ועוד מעט לכשתרעבנה החיות הן תתנפלנה עליו בלי שהיות אמר חברו פנו השומרים לדרכם מבלי להקדיש לענין עוד רגע של מחשבה

שלושה ימים חלפו ביום השלישי שבו השומרים אל גוב האריות ובאמתחתם מזון לחיות הטרף בטוחים היו כי ימצאו את עצמותיו של היהודי שהושלך פנימה לפני שלושה ימים הביטו השומרים נכחם ומיד שפשפו עיניהם הרואים הם או שמא חולמים לא את העצמות היבשות ראו מולם אלא את הרב היהודי בכבודו ובעצמו והוא בריא ושלם ישב לו רבי חיים בלב לבו של גוב האריות עטוף בטלית ומוכתר בתפילין וכולו שקוע בספרי הקודש שהביא עמו סביבו

הלימוד היומני

לע"נ הרב אליהו בקשי דורון בן טובה זצ"ל

השפע העליון של מוחא סתימאה דאריך הכל סתום בה. (דכלא) **וְדָא אֶקְרִי** ומח החכמה הזה הוא הנקרא **פֶּטֶר כָּל רַחֵם, פְּתִיחוּתָא דְכָל מְשִׁיכוּתָא דְרַחֲמֵי, וְיִסוּדָא** (נ"א ונְהִירוּ) **דְּלַעֲיָלָא** כי הוא פתיחת כל המשכת השפע ועל ידו נפתחים שערי רחמים להשפיע רחמים לעולם וכן המשכת כל האורות לספירות שתחתיו.

החכמה כנגד י' דהויה

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְסִתִּים בְּיֹ"ד דְּשִׁמְא קְדִישָׁא החכמה היא סתומה באות י' של שם הויה"ה. **וְדָא** (ס"א י"ד) **חָד בֵּיתָא דְתַפְלִין,** **דְּהוּא** וזהו בית אחד של ארבעת בתי התפילין שהוא פרשת **קְדֵשׁ לִי כָל בְּכוֹר סֹתָם.** ובכור סתם הוא בחינת חכמה **מוֹחָא** (נ"א אָבָא) **עֲלָאָה,** **חֲכָמָה** כי החכמה היא סוד מח העליון הראשון.

והיה כי יביאך כנגד מוח הבינה

בֵּיתָא תְּנִינָא, בבית השני מבתי התפילין יש פרשת **וְהָיָה כִּי יָבִיֵאֲךָ יְהוָה (אֶלְהִיךָ).** **אָמַר רַבִּי יְהוּדָה מוֹחָא דְתַרְעוּי נְפָקִין לְחַמְשֵׁין תַרְעִין** היא סוד מח הבינה שיש לה חמשים שערים. **תַרְעִין סְגִיֵאִין אֵינּוֹן לְקַבֵּל זְמַנִּין סְגִיֵאִין דְכְּתִיב** הם הרבה שערים והם כנגד הרבה פעמים שכתוב, **(שמות כ) אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.** (שמות יג) **הוֹצֵאתִיךָ יְהוָה מִמִּצְרַיִם. וְאִדְכֹר זְמַנִּין סְגִיֵאִין דְּיִזְכְּרָנָא דְּמִצְרַיִם.** כי בתורה הזכר הרבה פעמים זכרון יציאת

הלימוד היוםכי

לע"נ הרב אליהו בקשי דורון בן טובה זצ"ל